



**Agustí Ensesa Bonet**  
Escola de Tastavins del Gironès

El vi

# Cava Juvé y Camps

Brut Milesimé 2007

**C**ava monovarietal elaborat amb la varietat Chardonnay de vinyes conreades a la finca d'Espiells, propietat de la firma amb seu a Sant Sadurn d'Anoia. És el que a la zona francesa de Champagne anomenen Blanc de Blancs, perquè està elaborat exclusivament amb raïms blancs –els elaborats només amb raïms negres de la varietat Pinot Noir s'anomenen Blanc de Noirs–. Per a l'elaboració del

Brut Milesimé 2007, Juvé y Camps utilitza el most flor de grans anyades d'aquesta varietat. El resultat és un cava finíssim, d'excel·lent caràcter, amb aromes que recorden els fruits secs i el solatge net i noble. En boca és atractiu, amb una fina acidesa, bombolla molt fina i darrer gust elegant i persistent. Un cava per gaudir-ne a qualsevol hora com a aperitiu i també amb plats de qualitat. Preu aproximat: 21



euros. Resulta excel·lent amb salmó fumat amb torradetes i mantega.

El celler elaborador: Caves Juvé y Camps data de l'any 1921, però a partir del 1970, amb la incorporació de sava nova de la família, es col·loca en primera línia del mercat. La presentació i comercialització del seu cava «Reserva de la família» marca la fita de posicionament en l'elit del món del cava, i és un referent per la seva presentació i qualitat. Per a més informació: [www.juvecamps.com](http://www.juvecamps.com) i [www.girovi.cat](http://www.girovi.cat).

Col·leccionisme

# Correus es modernitza

Estrena «Conecta», nou servei d'intranet per als empleats postals



**Xavier Romero**

**E**l servei públic de correus, aquí i arreu, és des de fa segles –almenys des de fa cinc-cents anys a Europa, amb la nissaga dels carters Tassis– una eina essencial per a l'activitat social en totes les seves vessants i per a la relació entre les persones, properes i llunyanes. Canvien els temps i les maneres de fer de la gent, i encara més els darrers anys, amb una velocitat de vertigen gràcies a les noves tecnologies; però al cap i a la fi, la tasca del carter, aquella persona que a fa arribar a mà les comunicacions i els objectes de la manera més personal, no ha canviat gaire durant segles i segles.

Quina relació té aquest camp que comentem amb el col·leccionisme? El lligam és molt estret: la compra, la venda i l'intercanvi d'objectes i de documents col·leccionables, ara per ara ha de passar per les mans dels missatgers, ja siguin treballadors públics o privats. Per les ones, de moment, no es poden traslladar matèries físiques.

També és cert que la correspondència tradicional s'ha reduït de manera extraordinària per culpa, o gràcies, segons com es miri, a internet. Primer va ser el telèfon, al qual s'afegiria posteriorment la navegació electrònica. Una prova: mentre que fa només tres o quatre dècades les emissions filatèliques tenien uns tiratges d'entre 3 i 4 milions d'efectes, en l'actualitat aquesta xifra ha baixat deu vegades, col·locant-se en els 350.000 facials per regla general.

Tanmateix, el moviment postal es manté ben viu i competitiu gràcies a les transaccions d'objectes de tota mena, una part de les quals tenen molt a veure amb el col·leccionisme. Podrem concretar operacions diverses per telèfon, per internet a través d'iniciatives particulars, o bé mitjançant portals d'intermediació tan populars com ara eBay; els pagaments es poden fer via transferències, o utilitzant ens de l'estil de PayPal; però el transport, el mitjà per fer arribar al destinatari aquella compra, aquell intercanvi, o aquell regal, només es pot realitzar ara per ara via missatgers físics, ja siguin públics o privats.

En la seva voluntat constant i compromesa de no quedar-se enrere davant l'entrada de noves tecnologies, el correu espanyol va instaurar l'any

passat el programa «Conecta», una eina d'intranet per als seus empleats que està facilitant la millora del servei en tota la seva extensió i representa un avenç que facilita la feina als treballadors, la qual cosa beneficia directament també l'usuari. Com a empresa moderna i competitiva que pretén ser, la societat estatal i per extensió el grup Correus, estableix diversos objectius fonamentals: canviar les pautes de treball amb un millor accés a la informació, aconseguir efectivitat a través de la personalització, adaptar-se a les necessitats de cada usuari, millorar la infraestructura tecnològica amb una independència de la gestió del contingut, i guanyar també en rendiment i productivitat.

Àngel Agudo, recentment nomenat nou president del grup Correus, comenta en aquest sentit que «el moment actual és delicat, i més per a un mercat com el postal, amb tendència a decreixer. La liberalització total augmenta la competència i l'electrònica segueix expandint-s'e. Flexibilitat i orientació al client són claus per adaptar-nos als canvis».

Gironins del segle XIX

## Joaquim Almeda Roig

**V**a trucar a la porta del despatx. Instintivament, va tornar a comprovar, per enèsima vegada, que a l'infern de l'americana hi duia, ben plegada, la carta que rebut de Girona. Ara era el moment de veure si podia fer alguna cosa perquè aquell projecte que somniaven els gironins es fes realitat.

Joaquim Almeda Roig va néixer a la Selva de Mar el 1833. Va estudiar la carrera de dret a la Universitat de Barcelona, on una vegada llicenciat acabaria donant classes i, amb el temps, va arribar a obtenir-hi la plaça de catedràtic de dret romà.

Tot i que sempre va mantenir el contacte amb la seva població natal, el cert és que va passar bona part de la seva vida a la capital catalana. A més d'exercir-hi com a docent hi tenia despatx professional, i va formar part de les corporacions més importants del seu gremi: fou degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona i durant la primera dècada del segle XX va presidir l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Barcelona. Quan el 1908 va prendre possessió del càrrec va pronunciar la conferència *Estado de derecho catalán*, que la mateixa institució publicaria un any més tard. Anteriorment ja havia editat un *Prontuario de legislación civil catalana* (1899) i, juntament amb Guillem A. Tell i Tomàs Fontova, el 1908 va presentar el *Dictamen sobre si són o no redimibles els censos emfitèutics a Catalunya*.

Segons explica Carles Cortada en la seva tesi doctoral defensada recentment, Joaquim Almeda va tenir un paper remarcable en la creació de la Universitat Lliure de Girona el 1870. El naixement d'aquest centre s'emmarca en el context del Sexenni Democràtic, iniciat el 1868, una etapa de llibertats que només va durar fins el 1874. La investigació de Cortada demostra que Almeda va fer algunes gestions a Barcelona per aplanar el camí a la Universitat de Girona. A més, una vegada va entrar en funcionament, les relacions entre les facultats de dret dels dos establiments van ser excel·lents. De ben segur el fet que el germà petit de Joaquim Almeda, Joan, fos catedràtic a Girona hi va ajudar. L'aventura universitària gironina va ser tan efímera com el Sexenni i va haver de tancar el 1874.

Pel que fa a Joaquim Almeda Roig va seguir treballant a Barcelona, on va morir el setembre de 1915 quan tenia 82 anys.



**Xavier Carmaniu Mainadé**  
Historiador i periodista